

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (77)721

Vol. 1977/0225

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(77) 721 def.

Brussel, 3 januari 1978.

VOORSTEL VOOR EEN ACHTSTE RICHTLIJN VAN DE RAAD
BETREFFENDE DE HARMONISATIE VAN DE WETGEVINGEN
DER LID-STATEN INZAKE OMZETBELASTING - WIJZE VAN
TERUGGAAF VAN DE BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE
WAARDE AAN NIET IN HET BINNENLAND GEVESTIGDE
BELASTINGPLICHTIGEN

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

COM(77) 721 def.

TOELICHTING

I. ALGEMEEN

Gezien de sterk uiteenlopende situatie welke men thans in de Lid-Staten kan vaststellen, behelst artikel 17, lid 3, van de zesde richtlijn een communautaire regeling volgens welke alle belastingplichtigen binnen de Gemeenschap op gelijke voet worden geplaatst, ongeacht de Lid-Staat waar zij uitgaven doen waarin BTW is begrepen. Zonder een dergelijke regeling zouden zich immers verleggingen van het handelsverkeer en daaruit voortvloeiende verstoringen van de mededingingsverhoudingen kunnen voordoen, zulks ten nadele van landen met minder gunstige voorschriften. Zo zou een land dat zonder enige beperkende voorwaarde teruggaaf van de belasting aan buitenlandse vervoerders verleent, een aantrekkingskracht kunnen uitoefenen op belanghebbende ondernemingen, dit wegens een fiscaal voordeel, waardoor de concurrentieverhoudingen worden vervalst.

Wanneer daarentegen in een Lid-Staat teruggaaf zou worden geweigerd, bestaat het gevaar van een economisch dubbele belastingheffing voor zover de buitenlandse belastingplichtige, die de voorbelasting niet mag aftrekken, zich verplicht zou zien deze door te bereken in de prijs van de door hem verkochte goederen of bewezen diensten.

Daarom heeft de Raad in artikel 17, lid 4, van de zesde richtlijn bepaald dat hij zo spoedig mogelijk een communautaire regeling inzake de wijze van teruggaaf van de belasting dient aan te nemen.

De verhoudingen tussen elk der Lid-Staten en derde landen zijn zo uiteenlopend, dat het niet mogelijk was via de zesde richtlijn een voor alle Lid-Staten geldende gemeenschappelijke teruggaafregeling voor belastingplichtigen uit derde landen vast te stellen. Derhalve laat de richtlijn het aan de Lid-Staten over te bepalen wanneer teruggaaf aan deze belastingplichtigen wordt toegestaan dan wel geweigerd (b.v. voorwaarde van wederkerigheid). Om te

vermijden dat bovengenoemde nadelen (handelsverschuivingen enz.) zich voordoen, mogen de voorwaarden ter verkrijging van teruggaaf echter niet gunstiger zijn dan die welke voor belastingplichtigen uit de Gemeenschap gelden.

II. TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

Ad artikel 1

Deze bepaling beoogt de personen (buitenlandse belastingplichtigen) aan te duiden, die in het kader van deze richtlijn aanspraak op teruggaaf kunnen maken. Daartoe kan slechts het reeds impliciet in de zesde richtlijn aangehouden criterium worden gehanteerd volgens hetwelk een persoon belastingplichtig is in het land waar hij een in artikel 4 van de richtlijn bedoelde activiteit uitoefent. Zo zal een multinationale onderneming die al haar activiteiten in de Verenigde Staten uitoefent en in de Gemeenschap slechts een "fictieve" zetel bezit als belastingplichtige van een derde land worden aangemerkt.

De motivering van de uitbreiding van dit begrip tot internationale vervoerders wordt hierna in de toelichting op artikel 2 verstrekt.

Ad artikel 2

Dit artikel heeft alleen betrekking op belastingplichtigen uit de Lid-Staten ; de communautaire regeling voor belastingplichtigen uit derde landen is opgenomen in artikel 8. Het is duidelijk dat zowel voor wat de Lid-Staten betreft als met betrekking tot derde landen de in artikel 4 van de zesde richtlijn gegeven omschrijving van belastingplichtige geldt. Voor de toepassing van de voorgestelde richtlijn is het derhalve zonder belang of in deze derde landen al dan niet een BTW-stelsel bestaat ; de belastingplichtige die om teruggaaf verzoekt, behoeft slechts te voldoen aan de in artikel 4 gestelde criteria.

De verwijziging in artikel 17, lid 4, van de zesde richtlijn ("overeenkomstig lid 3") houdt in dat alleen voor teruggaaf in aanmerking komt die belasting welke op de aankoop van goederen en het verkrijgen van diensten, alsmede bij de invoer van goederen is geheven, voorzover die goederen en diensten door de buitenlandse belastingplichtige voor in artikel 17, lid 3, van de zesde richtlijn bedoelde activiteiten worden gebruikt. Van de sub a), b) en c) van dat lid bedoelde gevallen komen blijkbaar alleen de eerste twee in aanmerking.

Letter a) betreft de gevallen waarin een belastingplichtige uit land A geen enkele belastbare (d.w.z. belaste noch vrijgestelde) activiteit uitoefent in land B, het land van teruggaaf (b.v. ter gelegenheid van het deelnemen aan internationale beurzen).

Letter b) daarentegen betreft een reeks gevallen waarin een belastingplichtige uit land A in land B een handeling verricht welke overeenkomstig artikel 14, lid 1, sub i), artikel 15 en artikel 16, lid 1, punten B, C en D en lid 2, van de zesde richtlijn is vrijgesteld. De belastingplichtige uit land A wordt in deze gevallen van rechtswege belastingplichtige in land B voor de desbetreffende handelingen. Voor wat door in het buitenland gevestigde vervoerders verrichte vervoersprestaties betreft, bestaat er evenwel aanleiding om deze gelijk te stellen met die van buitenlandse belastingplichtigen die geen enkele belastbare handeling in het binnenland verrichten : enerzijds omdat de betreffende vervoersprestaties niet noodzakelijkerwijs aanleiding geven tot facturering voor het in het land van teruggaaf afgelegde traject en anderzijds omdat dit land er uit budgettair noch uit administratief oogpunt belang bij heeft deze vervoerders aan dezelfde verplichtingen te onderwerpen als de "nationale" belastingplichtigen. De sub c) van artikel 17, lid 3, van de zesde richtlijn bedoelde gevallen ten slotte kunnen tot die van sub a) (buitenlandse belastingplichtige die in het land van teruggaaf geen enkele belastbare handeling verricht) worden gerekend en volgen dus dezelfde regeling, aangezien de aldaar bedoelde bank- en verzekeringstransacties altijd in een derde land plaatsvinden en de dienstverrichter uit een Lid-Staat dus nooit kan worden beschouwd als handelend in het land van teruggaaf.

Ad artikel 3

Dit artikel heeft betrekking op de gevallen bedoeld in artikel 17, lid 3, sub a) en c), van de zesde richtlijn, waarbij de buitenlandse belastingplichtige die om teruggaaf verzoekt geen enkele belastbare (d.w.z. belaste noch vrijgestelde) handeling verricht.

./.

In dit verband is de vraag gerezen of het land van teruggaaf, ten einde de teruggaaf te weigeren, rekening moet houden met mogelijke vrijstellingen ten voordele van kleine ondernemingen in het land van "herkomst" van de belastingplichtige en met name of teruggaaf aan een buitenlandse belastingplichtige die in zijn eigen land van bedoelde vrijstelling geniet, kan leiden tot verstoringen van de mededingingsverhoudingen ten nadele van de belastingplichtigen van het land van teruggaaf of tot handelsverschuivingen ten nadele van de belastingplichtigen van het land van "herkomst". Het risico van concurrentiedistorsie moet evenwel worden uitgesloten, aangezien de buitenlandse belastingplichtige in het land van teruggaaf geen enkele belastbare handeling komt verrichten ; hij wordt dus geen concurrent van de "nationale" belastingplichtigen. Wat het risico van verlegging van het handelsverkeer betreft, het feit dat in het land van teruggaaf geen rekening wordt gehouden met eventuele vrijstellingen in het land van herkomst zal geen stimulerende werking hebben, daar de goederen die de buitenlandse belastingplichtige in het land van teruggaaf koopt in principe bij invoer in het land van herkomst worden belast. De mogelijkheid om dergelijke aankopen te verrichten wordt trouwens strikt beperkt in artikel 5.

Daarentegen zou weigering van teruggaaf op grond van het feit dat de buitenlandse belastingplichtige een kleine ondernemer is, tot dubbele belastingheffing bij invoer in zijn land van herkomst kunnen leiden.

Om al deze redenen is in geen enkele uitsluiting van teruggaaf voorzien op grond van eventuele vrijstellingen : om soortgelijke redenen wordt de teruggaaf niet beperkt naar rato van de beperking van het recht op aftrek van de buitenlandse belastingplichtige.

Ad artikel 4

Ad artikel 2 werd uiteengezet dat een buitenlandse belastingplichtige die binnen een land belastbare handelingen verricht, door het stelsel zelf van de zesde richtlijn belastingplichtige van dit land wordt, met alles wat daaruit voortvloeit, aftrek inbegrepen. Tevens werd gezegd waarom, voor wat vervoersprestaties betreft, een buitenlandse vervoerder moet worden gelijkgesteld met een buitenlandse belastingplichtige die geen enkele handeling in het land verricht.

Naar analogie met het bepaalde in artikel 3 is geen rekening gehouden met het bestaan van vrijstellingen ten voordele van kleine ondernemingen in het land van herkomst als motief om teruggaaf te weigeren ; een dergelijke weigering kan bovendien bepaalde nadelen meebrengen. Bijvoorbeeld : een vervoerder uit land A die goederen vervoert in land B (met vertrekpunt in land B), aan wie belasting in rekening wordt gebracht voor een reparatie in datzelfde land, zal zich in geval hij niet kan worden terugbetaald wegens zijn hoedanigheid van kleine ondernemer, verplicht zien de belasting in de vervoersprijs door te berekenen. Dit zou tot het optreden van een restbelasting kunnen leiden, derhalve ten opzichte van de vervoerders uit land B, die de hun gefactureerde belasting steeds kunnen aftrekken, verstoringen van de mededingingsverhoudingen kunnen veroorzaken.

Een andere mogelijke uitsluiting en wel op grond van het bestaan van een vrijstelling in het land van teruggaaf - criterium dat denkbaar is in verband met het feit dat de buitenlandse belastingplichtige handelingen verricht in het land van teruggaaf -, werd niet opgenomen wegens de daaruit voortvloeiende administratieve moeilijkheden, zoals de onmogelijkheid de prijs van een enkele vervoersprestatie in de totale omzet op jaarbasis om te rekenen, en de moeilijkheid het doen van aangifte verplicht te stellen.

Voor wat het aantonen van de hoedanigheid van belastingplichtige in de zin van letter a) betreft, is het wenselijk gebleken de verplichting om bij ieder verzoek een desbetreffende verklaring te doen overleggen, soepeler te formuleren, daar de desbetreffende belastingplichtigen in het algemeen regelmatig verzoeken tot teruggaaf van de belasting indienen.

Door de sub b) van artikel 4 voorgeschreven verklaring moet de waarbor bestaan dat alle belastbare (belaste of vrijgestelde) activiteiten als bedoeld in artikel 17, lid 3, sub b), van de zesde richtlijn, andere dan vervoersprestaties, voor de buitenlandse belastingplichtige inhoudt dat hem de hoedanigheid van "nationale" belastingplichtige wordt toegekend, met alle daaruit voortvloeiende consequenties.

Ad artikel 5

De bedoeling van het eerste lid van dit artikel is te vermijden dat voor een buitenlandse belastingplichtige een ander stelsel van teruggaaf van toepassing is dan de aftrekregeling welke geldt in het land van teruggaaf, met name waar het de uitsluitingen van het recht op aftrek overeenkomstig de leden 6 en 7 van artikel 17 van de zesde richtlijn betreft (b.v. belasting op reiskosten, volledige of gedeeltelijke uitsluiting van het recht op aftrek om conjuncturele redenen).

Het tweede lid van artikel 5 heeft tot doel de toepassing van de teruggaafregeling, als bepaald in artikel 3, te beperken. Buiten deze regeling vallen b.v. goederen welke binnen het kader van het bedrijf met het oog op wederverkoop zijn aangekocht. Indien deze goederen in het land van teruggaaf worden doorverkocht, leidt deze verkoop tot de normale toepassing van het belastingstelsel van dat land, met alles wat dat meebrengt, inzonderheid inzake het recht op aftrek. Indien de goederen in het land van de buitenlandse belastingplichtige worden doorverkocht, dient de regeling van het ontlasten bij uitvoer en het belasten bij invoer toepassing te vinden.

De bedoeling van het derde lid van artikel 5 is de toepassing van de in artikel 4 vermelde teruggaafregeling te beperken door gevallen waarin de aankopen niet worden "veroorzaakt" door een vervoersprestatie in het land van teruggaaf uit te sluiten. Met betrekking tot dergelijke aankopen hoeft niet te worden afgeweken van de vrijstellingsregeling welke voor uitvoer geldt. Weliswaar kan ondanks deze uitsluiting teruggaaf worden verkregen voor sommige duurzame gebruiksgoederen, maar door de mogelijkheid belasting te heffen bij invoer in het land van herkomst van de belastingplichtige, zoals in principe is voorgeschreven in de zesde richtlijn, kunnen gevallen van het niet-heffen van belasting worden vermeden.

Ad artikel 6

Het restrictieve karakter van dit artikel, vergeleken met artikel 22 van de zesde richtlijn, is erop gericht te vermijden dat een Lid-Staat andere verplichtingen oplegt dan die welke strikt noodzakelijk zijn tot staving van het verzoek om teruggaaf.

Ad artikel 7

Dit artikel bevat bepalingen die de taak van de belastingdienst , en belastingplichtingen moeten vergemakkelijken en fraude helpen voorkomen.

Ad artikel 8

Het onderhavige voorstel voor een richtlijn regelt in de eerste plaats gevallen van teruggaaf in het intracommunautaire verkeer. Ten aanzien van de teruggaaf aan belastingplichtigen uit derde landen werd in artikel 17, lid 4, laatste zin, slechts bepaald dat de Lid-Staten teruggaaf kunnen weigeren of daartoe bijkomende voorwaarden kunnen stellen. Aan de andere kant moet worden vermeden dat een Lid-Staat, buiten de in artikel 30 van de zesde richtlijn voorgeschreven procedure, een teruggaafprocedure met gunstiger voorwaarden kan invoeren dan die welke voor belastingplichtigen uit de Gemeenschap gelden. Artikel 8 van het onderhavige voorstel beoogt aan een dergelijk vereiste te voldoen.

Ad artikel 9

Dit artikel beoogt enerzijds aan de buitenlandse belastingplichtigen de bureaux te doen kennen tot welke zij zich moeten richten en anderzijds de nationale overheid in staat te stellen een voor controledoeleinden nuttige administratieve centralisatie door te voeren.

Ook het gebruik van een uniform formulier voor de verklaring betreffende de hoedanigheid van belastingplichtige dient om de controle te vergemakkelijken. Hetzelfde geldt voor de aanwijzing van de diensten die deze verklaringen kunnen afgeven, aangezien deze niet noodzakelijk dezelfde behoeven te zijn als die van artikel 9, eerste alinea.

./.

Ad artikelen 10 en 11

Deze artikelen behoeven geen toelichting.

VOORSTEL VOOR EEN ACHTSTE RICHTLIJN VAN DE RAAD BETREFFENDE
DE HARMONISATIE VAN DE WETGEVINGEN DER LID-STATEN INZAKE
OMZETBELASTING - WIJZE VAN TERUGGAAF VAN DE BELASTING OVER
DE TOEGEVOEGDE WAARDE AAN NIET IN HET BINNENLAND GEVESTIGDE
BELASTINGPLICHTIGEN

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,
inzonderheid op de artikelen 99 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat artikel 17, lid 4, van de zesde richtlijn van de Raad van
17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Statens inzake
omzetbelasting - Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde
waarde : uniforme grondslag - (77/388/EEG) (1) bepaalt dat de Raad communautaire
uitvoeringsbepalingen dient aan te nemen inzake de teruggaaf van de belasting
over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplich-
tigen ;

Overwegende dat vermeden dient te worden dat een in een Lid-Staat gevestigde
belastingplichtige de door hem in een andere Lid-Staat betaalde belasting uit-
eindelijk moet dragen omdat hij anders aan een economisch dubbele belasting-
heffing is onderworpen ;

./.

(1) PB nr. L 145 van 13.6.1977, blz. 1

Overwegende dat een eind dient te worden gemaakt aan de verschillen tussen de thans in de Lid-Staten geldende bepalingen welke soms de oorzaak zijn van verleggingen van het handelsverkeer en verstoringen van de mededingingsverhoudingen ;

Overwegende dat een communautaire regeling van deze materie een stap voorwaarts op de weg naar daadwerkelijke vrijmaking van het personen-, goederen- en dienstenverkeer betekent en zodoende tot voortzetting van het economische integratieproces bijdraagt ;

Overwegende dat een dergelijke regeling er - voor wat de verhouding binnen de Gemeenschap betreft - niet toe mag leiden dat belastingplichtigen verschillend worden behandeld naar gelang van de Lid-Staat alwaar zij zijn gevestigd ;

Overwegende dat bepaalde vormen van fraude of belastingontwijking dienen te worden voorkomen ;

Overwegende dat de Lid-Staten ingevolge artikel 17, lid 4, van de zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 teruggaaf kunnen weigeren of hiervoor bijkomende voorwaarden kunnen stellen ten aanzien van belastingplichtigen die buiten het grondgebied van de Gemeenschap zijn gevestigd ; dat evenwel dient te worden voorkomen dat de voorwaarden waaronder deze belastingplichtigen teruggaaf van belasting verkrijgen gunstiger zijn dan die welke voor de belastingplichtigen uit de Gemeenschap gelden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt als een niet in het binnenland gevestigde belastingplichtige beschouwd, degene die gedurende de in artikel 7 bedoelde periode zijn economische activiteiten in de zin van artikel 4, lid 2, van de zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 buiten het betreffende land uitoefent, zelfs als hij binnen dat land vrijgestelde vervoersprestaties verricht welke onder artikel 17, lid 3, letter b), van voormelde richtlijn vallen.

Artikel 2

Elke Lid-Staat kent aan iedere in een andere Lid-Staat gevestigde belastingplichtige het recht toe om, onder de in de volgende artikelen gestelde voorwaarden, teruggaaf te verkrijgen van de belasting over de toegevoegde waarde welke is geheven van de hem door andere belastingplichtigen in het binnenland bewezen diensten of geleverde goederen, dan wel is geheven wegens de invoer van goederen in dat land, een en ander voor zover deze goederen en diensten zijn gebrijkt ten behoeve van handelingen bedoeld in artikel 17, lid 3, van de zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977.

Artikel 3

Een belastingplichtige als bedoeld in artikel 2 die geen belastbare handelingen in het binnenland verricht, dient, in teruggaaf te verkrijgen :

- a) bij de bevoegde dienst een verzoek in te dienen, opgemaakt overeenkomstig het in bijlage A van deze richtlijn opgenomen model, vergezeld van de originele facturen, respectievelijk invoerdocumenten ;
- b) door middel van de verklaring, verstrekt door de overheidsdienst van de staat waar hij gevestigd is aan te tonen dat hij een BTW-plichtige in die staat is ;

- c) schriftelijk te verklaren dat hij in het binnenland geen enkele belastbare handeling heeft verricht in samenhang met de goederen of diensten ten aanzien waarvan hij de daaraan geheven belasting terugvraagt.

Artikel 4

Een belastingplichtige als bedoeld in artikel 2 die in het binnenland vrijgestelde vervoersprestaties verricht welke onder artikel 17, lid 3, letter b), van de zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977 vallen, dient, om teruggaaf te verkrijgen :

- a) de in artikel 3, letters a) en b), vervatte verplichtingen na te komen; de Lid-Staten kunnen belanghebbende evenwel ontheffen van de in artikel 3, letter b), vervatte verplichting, indien de bevoegde dienst als bedoeld in artikel 9, lid 1, reeds in het bezit is van deze verklaring ;
- b) schriftelijk te verklaren dat hij in samenhang met de goederen of diensten, ten aanzien waarvan hij de daarvan geheven belasting terugvraagt, geen andere belastbare handelingen in het binnenland heeft verricht dan de in dit artikel genoemde vrijgestelde vervoersprestaties.

Artikel 5

1. Voor de toepassing van deze richtlijn moeten de voor teruggaaf van belasting in aanmerking komende goederen en diensten voldoen aan de voorwaarden van artikel 17 van de zesde richtlijn van de Raad van 17 mei 1977, zoals zij in het land van teruggaaf gelden.

2. In de in artikel 3 bedoelde gevallen mogen de voor teruggaaf in aanmerking komende goederen niet zijn gekocht om, na al dan niet te zijn be- of verwerkt, te worden doorverkocht.

3. In de in artikel 4 bedoelde gevallen moeten de voor teruggaaf in aanmerking komende goederen zijn gebruikt of verbruikt bij het uitvoeren van de vrijgestelde vervoersprestaties, vermeld in de eerste alinea van dat artikel.

Artikel 6

De Lid-Staten mogen de in artikel 2 bedoelde belastingplichtigen geen andere verplichtingen opleggen dan het verstrekken van de gegevens welke voor de beoordeling van de gegrondheid van het verzoek om teruggaaf nodig zijn.

Artikel 7

In het in de artikelen 3 en 4 bedoelde verzoek om teruggaaf, hetwelk naar keuze van belanghebbende een kwartaal dan wel een kalenderjaar betreft, dienen de in de loop van dat tijdvak gekochte goederen of bewezen diensten waarvoor een rekening is uitgeschreven of de gedurende dat tijdvak ingevoerde goederen te worden opgenomen. Een dergelijk verzoek dient uiterlijk drie maanden na afloop van het hiervoor bedoelde tijdvak bij de daartoe bevoegde dienst als bedoeld in artikel 9, lid 1, te zijn ingediend.

Het verzoek mag geen betrekking hebben op een belastingbedrag dat, uitgedrukt in de nationale munteenheid, lager is dan de tegenwaarde van 25 of 50 Europese rekenheden, naar gelang het in de vorige alinea bedoelde tijdvak op een kwartaal dan wel een jaar betrekking heeft. De te bezigen rekeneenheid is die welke in Besluit 75/25/EEG (1) is gedefinieerd, zoals deze is vastgesteld op 1 januari van het jaar van het in de vorige alinea bedoelde tijdvak. De Lid-Staten kunnen de bedragen welke door deze omrekening in nationale valuta zijn verkregen, tot op 10 % naar boven of naar beneden afronden.

De in de eerste alinea bedoelde dienst plaatst zijn visum op elke rekening of elk document, welke zij zo spoedig mogelijk terugzenden.

De teruggaaf dient uiterlijk binnen zes maanden na het tijdstip van indiening van het verzoek plaats te vinden.

Artikel 8

Ten aanzien van niet binnen het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen heeft elke Lid-Staat de vrijheid om hen van teruggaaf uit te sluiten of bijzondere voorwaarden voor de teruggaaf te stellen. De voorwaarden waaronder aan deze belastingplichtigen teruggaaf kan worden verleend mogen evenwel niet gunstiger zijn dan die welke voor belastingplichtigen uit de Gemeenschap gelden.

./.

Artikel 9

De Lid-Staten maken op een daartoe geëigende wijze bekend bij welke diensten de in artikel 3, letter a), en artikel 4, letter a), bedoelde verzoeken kunnen worden ingediend.

De in artikel 3, letter b), en artikel 4, letter a), bedoelde verklaringen betreffende de hoedanigheid van belastingplichtige moeten worden verstrekt overeenkomstig het in bijlage B van deze richtlijn opgenomen model. In deze bijlage zijn de tot afgifte van deze verklaringen bevoegde diensten vermeld.

Artikel 10

1. De Lid-Staten treffen binnen drie maanden na kennisgeving van deze richtlijn de maatregelen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van belangrijke bepalingen van binnenlands recht die zij later op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 11

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

MODEL

(Elk formulier moet in de taal van het land van teruggaaf en in de taal van het land van herkomst van de aanvrager luiden)

VERZOEK OM TERUGGAAF VAN BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE, IN TE DIENEN
DOOR EEN IN EEN ANDERE LID-STAAT VAN DE EG GEVESTIGDE BELASTINGPLICHTIGE
VOOR HET TIJDVAK VAN TOT (1)

(Verwijzingen naar de bepalingen van de nationale wetgeving)

Ondergetekende

.....
(NAAM EN VOORNAMEN OF HANDELSNAAM)

.....
(AARD VAN DE ACTIVITEIT)

.....
(ADRES IN DE LID-STAAT VAN VESTIGING)

.....
(BTW-PLICHTIGE IN GENOEMDE LID-STAAT ONDER NUMMER)(2)

- verzoekt om teruggaaf van de somma van

.....
(VOLUIT GESCHREVEN)

uit hoofde van BTW geheven voor diensten welke hem in het binnenland zijn bewezen
of goederen welke hem aldaar zijn geleverd of geheven ter zake van de invoer van
de goederen waarvan een gedetailleerde omschrijving volgt in bijgaande lijst (3)

- verklaart

a) dat bovenvermelde goederen of diensten zijn gebruikt ten behoeve van de vol-
gende activiteiten, waaraan hij in het binnenland heeft deelgenomen of die
hij aldaar heeft verricht (4) :

.....
.....
.....

BIJLAGE A

b) dat hij in het binnenland geen enkele onder de BTW vallende handeling heeft verricht in samenhang met de op bijgaande lijst vermelde goederen of diensten en dat de daarop vermelde goederen niet zijn gekocht om, na al dan niet te zijn be- of verwerkt, te worden doorverkocht;

(de tekst van letter b) dient te worden doorgehaald wanneer uitsluitend de tekst van letter c) van toepassing is).

c) dat hij in samenhang met de op bijgaande lijst vermelde goederen of diensten geen andere in het binnenland onder de BTW vallende handelingen heeft verricht dan bepaalde vrijgestelde vervoersprestaties (5) en dat de op deze lijst vermelde goederen zijn gebruikt of verbruikt bij het verrichten van deze vervoersprestaties;

(de tekst van letter c) dient te worden doorgehaald wanneer uitsluitend de tekst van letter b) van toepassing is).

d) dat de in dit verzoek verstrekte inlichtingen naar waarheid zijn verstrekt (6)

- verzoekt het terug te geven bedrag over te maken op bankrekening/girorekening (7)

.....
(No.)

.....
(TEN NAME VAN)

.....
(te)

DATUM :

HANDTEKENING :

BIJLAGEN :

VERKLARENDE NOTEN

- (1) Het verzoek om teruggaaf dient, ter keuze van belanghebbende, op een kwartaal dan wel op een kalenderjaar betrekking te hebben. Het dient uiterlijk binnen drie maanden na afloop van vorenbedoeld tijdvak te worden ingediend bij de bevoegde dienst; deze diensten zijn respectievelijk voor
- België :
 - Denemarken :
 - Duitsland :
 - Frankrijk :
 - Ierland :
 - Italië :
 - Luxemburg :
 - Nederland :
 - Verenigd Koninkrijk :
- (2) Bij dit verzoek moet een door de overheidsdienst van het land van vestiging van de aanvrager afgegeven verklaring worden gevoegd waaruit de hoedanigheid van BTW-plichtige in dat land blijkt (belanghebbende kan van deze verplichting worden ontheven, indien de bevoegde dienst reeds in het bezit is van de hierbedoelde verklaring).
- (3) Het verzoek mag geen betrekking hebben op een totaal belastingbedrag lager dan :
..... (indien het verzoek een kwartaal betreft)
..... (indien het verzoek een kalenderjaar betreft)
(bedrag in nationale valuta)
- (4) Bijvoorbeeld : deelneming aan de internationale tentoonstelling van
te , op
waar de aanvrager heeft geëxposeerd in stand no.
Bijvoorbeeld : Internationaal vervoer van transitgoederen (zie bijgevoegde douane-documenten) van
naar op
- (5) Bedoeld worden de in het kader van het internationaal goederenvervoer vrijgestelde vervoerhandelingen, met name - onder bepaalde voorwaarden - het vervoer in verband met de doorvoer, uitvoer of invoer van goederen.
- (6) Op het onrechtmatig verkrijgen van de teruggaaf staan de volgende boetes of straffen :
.....
- (7) Doorhalen wat niet van toepassing is.
- (8) Bij de lijst voegen : de facturen of de originele documenten waarop de belastingbedragen zijn vermeld, waarvoor teruggaaf wordt verzocht.

M O D E L

VAN VERKLARING OMTRENT DE HOEDANIGHEID VAN BELASTINGPLICHTIGE, AF TE GEVEN DOOR
ONDERSTAANDE DIENSTEN

voor

- België :
- Denemarken :
- Duitsland :
- Frankrijk :
- Ierland :
- Italië :
- Luxemburg :
- Nederland :
- Verenigd Koninkrijk :

Ondergetekende

.....
(NAAM EN FUNCTIE VAN DE BEVOEGDE AMBTENAAR)

verklaart dat

.....
(NAAM EN VOORNAMEN OF HANDELSNAAM)

.....
(AARD VAN DE ACTIVITEIT)

.....
(ADRES VAN DE VESTIGING)

BTW-plichtige is onder nummer

.....

DATUM :

.....
VISUM EN STEMPEL
VAN DE DIENST
.....

.....
(HANDTEKENING)